

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3977/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... – ..., ББ из ... – .. и ВВ из ... – ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Миленковић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ... – ... и ДД из ... – ..., чији је заједнички пуномоћник ЂЂ из ... – ..., и тужених ЕЕ из ... – ..., ЖЖ из ... – ... и ЗЗ из ... – ..., чији је пуномоћник за пријем писмена тужени ЕЕ, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4497/18 од 23.05.2019. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4497/18 од 23.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ГГ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4497/18 од 23.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1101/16 од 22.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА, ББ и ВВ, па је утврђен да су тужиоци власници по основу одржаја свако са по 1/3 идеалног дела – што укупно чини 100% права својине на непокретностима: кп бр. ..., површине 7,17 ари, кп бр. ..., површине 3,50 ари, кп бр. ..., површине 6,41 ари, као и породичне стамбене зграде саграђене на кп бр. ..., број зграде ..., у улици ... бр. ... у ... – ..., све уписано у лист непокретности ... КО ... у .., што су тужени ГГ, ДД, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, сви из ..., дужни признати и трпети право својине тужилаца на означеним непокретностима. Ставом другим изреке, одлучено је да ће ова пресуда бити основ за укњижбу права својине тужилаца. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно плате 468.650,00 динара са законском затезном каматом на досуђене трошкове од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4497/18 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 1101/16 од 22.01.2018. године у делу става првог и другог изреке, у односу на тужену ..., а

жалба ове тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 1101/16 од 22.01.2018. године у преосталом делу става првог и другог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца АА, ББ и ВВ, којим је тражено да се утврди да су тужиоци власници по основу одржаја свако са по 1/3 идеалног дела на непокретностима – кп бр. ..., површине 7,17 ари, кп бр. ..., површине 3,50 ари и кп бр. ..., површине 6,41 ари, као и породичне стамбене зграде саграђене на кп бр. бр.зграде ..., у ул. ... број ... у ... – ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ..., што су тужени ДД и ЕЕ, као и ЖЖ и ЗЗ дужни признати и трпети право својине тужилаца на означеним непокретностима и да пресуда служи као основ за укњижбу права својине тужилаца у односу на ове тужене као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П 1101/16 од 22.01.2018. године тако што је обавезана тужена ГГ да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка плати 130.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а тужиоци су обавезани да туженом ЂЂ на име трошкова поступка плате 90.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ГГ је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивањем о ревизији тужене ГГ.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Предмет спора у овој парници је захтев за утврђење права својине на непокретностима по основу одржаја. У конкретном случају, ревизијским наводима се оспорава оцена доказа што значи да је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора и то није разлог за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, уз ревизију нису достављене пресуде судова са територије Републике Србије којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе. У овом поступку нема потребе ни за новим тумачењем права, нити потребе за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за разматрањем правног питања од општег интереса.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене ГГ није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 01.08.2008. године, а вредност предмета спора (која је на захтев суда опредељена на рочишту од 24.06.2016. године) је 2.678.400,00 динара, чија је противвредност 34.847,10 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 76,85 динара).

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене ГГ није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић